
III

ОТЪ

ДИПЛОМАЦИЯ КЪМЪ РЕВОЛЮЦИЯ

Политичната свобода на народа Раковски мислилъ да се добие съ съдействие главно на Русия, наречена „закрилница“ на славянитѣ.

Въ 1853 г. избухва кримската война. Той е драгоманинъ при турската главна квартира. Откриватъ, обаче, че използва тайно служебното си положение за въ услуга на руситѣ и тѣхнитѣ военни действия, вѣрвайки, че при евентуалната имъ победа надъ Турция ще бжде освободена и България отъ игото. Известно е, Русия не сполучи. Осжденъ на смъртъ и конвоиранъ въ вериги за Цариградъ, Раковски успѣва да избѣга и се крие въ Стара-планина, като войвода на една малка чета (1854).

Раковски величае въ стихове Николай „самодържець“ (1854), защитава руситѣ, чака помощъ отъ тѣхъ, а счита другитѣ голѣми европейски държави врагове на българската сво-